

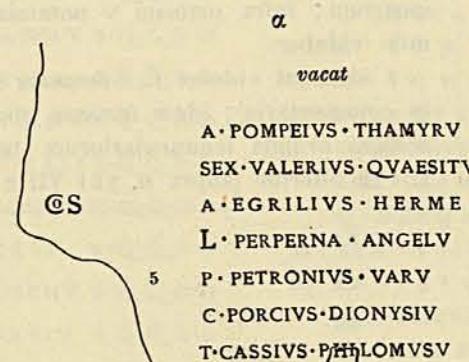
4560–4563 FASTI ET ALBA AVGSTALIVM. Fragmenta tabularum marmorea, reperta maiore ex parte in un tardo muro a secco con altri, in genere più minuti e non pertinenti ad esso, entro e immediatamente presso un edificio ... prospiciente il decumano e affiancato al lato destro dell'area sacra del gran tempio, quod aedificium nunc curia appellari solet (cf. Calza Ostia, guida p. 143 sq.; v. etiam infra n. 4720). Fragmentum unum quod pertinet ad n. 4560, 1 col. II (bα) vv. 9–16 iam quinquennio ante a ceteris separatum repertum erat sul decumano, presso il gran tempio; tabula 4563, 5 reperta est adhibita come lastra di pavimentazione di un colonnato di epoca piuttosto tarda innanzi ad un grandioso edificio termale presso il foro.

Fragmenta maiore ex parte asservantur summa cura composita in ipsa curia quae vocatur; fragmenta 4560, 3. 4563, 6. 4563, 7 vidi sub templo magno in repositis; fragmentum 4560, 1aγ quod continet nomina consulum anni 195, fragmentum unum partis 4562, 2a pertinens ad col. I vv. 10–17, fragmentum partis 4562, 7 pertinens ad vv. 1. 2 vidi in repositis musei Ostiensis, tabulam 4563, 5 in casone del sale (ufficio degli scavi).

Numeri singulis versibus adpositi significant hic ut alibi altitudinem litterarum centimetricis expressam; ubicumque litterae complurium versuum continuorum eadem altitudine sunt, numerum semel posui; pertinet e. g. numerus 2, quem adscripti ad 4560, 1 col. II (bα) v. 2, ad versus 2–10; ubi nil adscriptum est, vide sub textu.

4560, 1

a

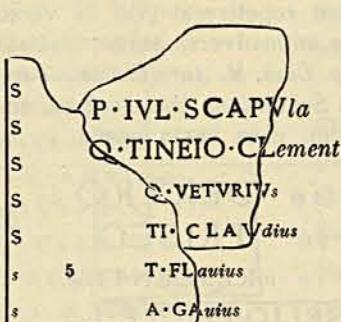
a

vacat

5
A·POMPEIVS·THAMYRV
SEX·VALERIVS·QVAESITV
A·EGRILIVS·HERME
L·PERPERNA·ANGELV
P·PETRONIVS·VARV
C·PORCIVS·DIONYSIV
T·CASSIVS·PHILOMVSIV

β

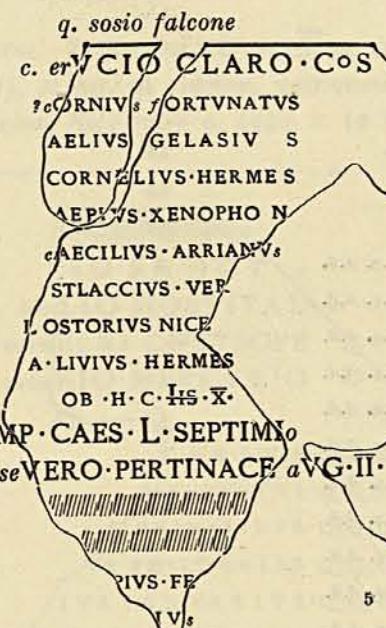
γ

a. p. Chr. 105
3,1

ca. 2,1

2,3

b

2,8 a. p. Chr. 193

2

2,5 a. p. Chr. 194

2

a

q. soso falcone

c. erVCIO CLARO · CoS
?eORNIVS fORTVNATVS
AELIVS GELASIV S
CORNELIVS HERMES
AEPIVS XENOPHO N
cAECLIVS ARRIANVs
STLACCIVS VER

LOSTORIVS NICE
A LIVIVS HERMES
OB H C HS X

IMP CAES L SEPTIMNO
seVERO PERTINACE AVG II.

RIVS FE
IVs

β

a. p. Chr. 200

2,3

a. p. Chr. 201

2,7

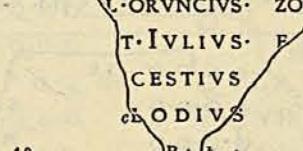
2

1,8

2

2

1,8

10

OB H c ---

1,8

a: αβ composui conjectura in re praesenti, γ adiunxi domum reversus, apographis meis usus. — α fragmenta duo, a. 0,515, l. ca. 0,54, cr. ca. 0,067. Litt. a. ca. 0,02. — β a. 0,275, l. 0,22, cr. 0,05. — γ a. 0,315, l. 0,29, cr. 0,048–0,05.

b: αβ composui conjectura. — α fragmenta sex; a. ca. 0,60, l. ca. 0,70, cr. 0,05. Tabula superne recto rigore desecta. — β fragmenta duo; a. 0,36, l. 0,50, cr. 0,055.

Col. I periit paene tota, superest vocabulum cos.

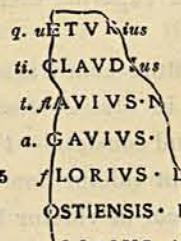
Col. II (a) 3 v. infra n. 4663 not. — (b) v. 2 Cornius nomen rarum; cf. W. Schulze *Zur Gesch. latein. Eigennamen* p. 77. 553. — 4 cf. ad n. 4561, 1 v. 4. — 5 sitne Aerius an Mebius = Mevius, incertus sum. — 8 praenomen haud certum. — 13 sq. nomen Clodii Albini erasum. — 15 in. vestigium exiguum, curvatum.

Col. III (a) v. 1 sq. agitur sine dubio de consulibus anni 195, quorum

alterum Tineium quandam Clementem, alterum Scapulam Tertullum Priscum esse iam sciebamus (quod olim coniecerunt viri docti nomen Priscum ad consulem a. 195 pertinens mendo deberi [C. III 8184. 12802 not.; Pros. imp. Rom. III 180, 191], refutatum est titulo C. III 14507 reperto, cf. v. Premerstein et Vulić *Oest. Jahresh.* III 1900 *Beibl.* p. 415. C. III p. 2328¹⁰³). Mirum autem videtur, quod ex diplomate militari nuper Luguduni reperto (edid. Fabia *Comptes rendus de l'acad. des inscr.* 1913 p. 490 sqq., attulit mihi Dessau) cognovimus etiam a. 192 Tineium et Iulium Scapulam quosdam consules (suffectos) fuisse, sc. Q. Tineium Sacerdotem et P. Iulium Scapulam Priscum: qui qua propinquitate cum consulibus anni 195 coniuncti fuerint, ignoratur. — 3 in. cauda litterae Q lapide fracto periit. — (bβ) 1 fin. videtur esse Nymph--. — 6 idem infra n. 4562, 1 v. 14.

Col. II (b) v. 10, col. III (bβ) v. 2. 10 lege ob h(onorem) c(urae) (sesterium dena milia) sc. ordini Augustalium dono dederunt; v. infra.

4560, 2

a. ca. 0,28, l. ca. 0,20, cr. 0,055; litt. 0,023. — Supra v. 1 vestigia incerta versus qui praecedebat. — 1–4 supplevi ex 4560, 1 col. III (a) v. 3–6. — 7 in. potest esse P]linius.

Propter v. 1–4 hoc fragmentum mihi videtur superesse de exemplari altero fastorum n. 4560, 1.

4560, 3

AT·PE

a. 0,085, l. 0,14, cr. 0,064; litt. 0,038. Videtur fuisse cur]at(or) pe[rpetuus].

84*